Jõemetsa ja Sälliksaare. Viimasest umb. 1.5 km mööda metsasihti ida poole on soos piklik kühm — Kukelinn. Lohusuust on Avinurme 14.8 km : t. Tee läheb mööda Avinurme (= Lohusuu) jõe kallast, ainult vähemat kaart Maetsmasse tehes. Kuid võib minna ka mööda jõe äärt, kasutades külateed; siis lüheneb tee umbes 1.5 km : i võrra. Jõgi on moodustanud paiguti järsud kaldad. Kaldas paljastused. Mets. Talvel, mil suurim anumate valmistuse hoo-aeg, on Avinurme raskem pääseda (vt. lhk. 144).

Kirjanduslised allikad. Adamson, H.: Avinurme puuanumate tööstus. Kampmann'i Eesti Kodumaa II, lhk. 188–191. Tallinnas 1921. Bekker, Dr. H.: Ajaloolise geoloogia õpperaamat. Tartus 1913. Winkler, H. v.: Eestimaa geoloogia I. Ladelugu. Tallinnas, 1922. Kaartidest 1-verstaline topograafiakaart.

Kaastöölised. Maetsma algk. õpet. A. Ernits (andmed Avinurme kihelk. kohta), Avinurme kõrgema algk. õpet. Õ. Kask (andmed Avinurme kihelk. kohta), assist. H. Moora (ptk. „Muinasjäänused"), üliõpilased A. Oinas (ptk. „Ajalugu"), üliõp. H. Rumma (joonist. kihelk. kaardi), mag. geogr. J. Rumma (ptk-d „Asend", „Arvustik", „Loodus", „Inimene", „Rändajaile", toimetustöö, kartomeetrilised andmed), üliõp. G. Vilberg (kogus Kodu-uurimise Toimkonna stipendiaadina andmeid 1921. a. suvel). Üliõp. E. Witoff † (päevapildid).